Багрим, недобрим колом,
Так, мов його не треба,
Так, як іще ніколи,
Сонце упало з неба.

Дням голова відтята,
Захід — кривава повідь.
Щоб море вогню залляти,
Вилили море крови.

Багато крови, багато,
Та ради не дасть огневі, —
От-от він прорве загати
І рине по всьому небі.

Пожар півнеба кривавить.
Мовчать на дзвіницях дзвони.
Ніхто не спитає навіть:
"Чом захід такий червоний?"

Багрим, недобрим колом,
Так, мов його не треба,
Так, як іще ніколи,
Сонце упало з неба.

Прага, 1923